

Et gammelt ordtak sier: «Hovmod står for fall». Siste ord er ennå ikke sagt, Barbu kan fremdeles reddes!

Skråblikk fra tåkeheimen

SYNSPUNKT

Arendal, byen vi alle elsker, skal i nær fremtid gjennomgå den største utbygging og endring i bybildet siden utbyggingen etter bybrannen i 1868. Endringen vil for all overskuelig fremtid forandre byens ansikt, miljø og identitet. Folket engasjerer seg, det finnes knapt nok en innbygger som ikke har en mening om utbyggingen langs bryggekanterne fra Batteriet til Barbu-bukt.

Dette engasjementet liker ikke Karen Kristine Blågestad, som i lørdagens avis bruker to sider på å fortelle oss at vi er i ferd med å overlate det representative demokratiet til «en tilfeldig sammenrasket gjeng av aksjonister, gamle hippier, studenter».

Fra første til siste setningoser denne kommentaren av forakt for alle som måtte ha innvendinger mot kommuneadministrasjonens blokkforslag for Barbu. Jeg klarer kun å trekke en konklusjon av det hun skriver: Hvis du har en mening om saken, så hold kjef, og overlatt dette til politikerne, de er jo valgt av oss. Gå og stem, og vent i fire år for å se hva som skjer.

Vi kan gjøre et meget enkelt tankeeksperiment: Dersom de som var motstandere av den planlagte rasingen av trehusbebyggelsen på Tyholmen i Blågestads ånd hadde nøydt seg med å utøve sin borgerplikt, hadde den gamle bebyggelsen på Tyholmen vært byttet ut med betongkolosser. Innsatsen til foreningen Tyholmens venner, ledet av bypatrioten Christian Poppe, gjør at vi i dag kan presentere et stykke unik historie på vår vandring på Tyholmen.

Det er faktisk slik at enkeltpersoners engasjement i mange tilfeller har påvirket viktige politiske avgjørelser. Hva er udemokratisk med dette? Det vi snakker om, er at vettuge mennesker kommer med vettuge visjoner og ideer som folket liker, og som politikerne må lytte til.

Blågestad akker og oier seg over de utallige forslag og planer for Barbu og en prosess som tilsynelatende ingen ende vil ta. Det er kanskje da en idé å spørre seg hvorfor det har blitt slik?

Stikkord er manglende samråd med befolkningen, stykkevisse planer der agendaen settes av enkeltpersoners legitime interesse i utbygging, uprofesjonell saksbehandling og en arrogant holdning til meninger fra folkedypet. Kanskje Blågestad finner tiden inne for politikerne til å velge et nytt folk? Det nåværende er jo så plagsomt.

Så dukker dette nye opp i debatten: «Plansmie». Det får Blågestad til å se rødt. Her

Aksjonistene mot Barbu-utbygging jublet over Agderpostens leserundersøkelse i april 2008, og samlet seg i Barbu der den ønskede stranden og byparken eventuelt skal ligge en gang i fremtiden.

kommer trusselen mot demokratiet, det verste ved hele denne debatten, personifisert av Erling Okkenhaug i Allgrønn. Tenk, her kommer det en utenbys «besserwisser» og forteller oss innfødte at noe er galt, putt bomull i ørene, så flott at ordføreren ikke vil lytte! Han må ikke komme her og komme her, skalk alle luker!

Men hva er egentlig en plansmie? Jo, «plansmier er en arbeidsmåte for lokal planlegging av stedsutvikling. Hovedformålet er å samle alle aktører til en prosess der man gjennom felles innsats, lager en byplan som har bred tilslutning og som kan vedtas som reguleringsplan av kommunen».

Dette har overhodet ingenting med nedlegging av det representative demokratiet, slik Blågestad skriver. Politikerne har uansett det siste ordet.

Men de trenger hjelp fra alle gode krefter og ressurspersoner i kommunen til å utforme planer som ivaretar hele befolkningens interesser. Bruk av plansmier er konfliktforebyggende og kan gi politikerne verdifull drahjelp når vi skal utvikle byen vår. Altså – ingenting å være redd for.

Blågestads agenda er dårlig skjult: Hun er for blokkbebyggelse i Barbu, men har proble-

mer med å si det rett ut. Da er det bedre å slenge dritt på en engasjert befolkning. Jeg gir henne følgende utfordring:

Gå ned fra din høye hest, og skriv en artikkel der du støtter blokkforslaget for Barbu med de argumenter du finner saklige. Så kan det «sammenraskede» folket komme dem i møte. I sammenhengen er det også betimelig å spørre om Blågestad i forlengelsen av Gauslaas blokkiver, representerer et redaksjonelt syn? Så mye om Blågestad.

La oss heller se fremover, la oss se hva som kan forene byen, i stedet for å se hva som kan splitte. Peder Syrdalen har lagt frem et forslag som er et utmerket utgangspunkt for videre debatt, dette ble jo også meget godt mottatt av de fleste politikere.

Forslaget er godt økonomisk fundamentert, det er et ypperlig utgangspunkt for et grønt Barbu-bukt som vil syde av aktivitet året rundt. Men det lar seg dårlig kombinere med blokker som vil innskrenke og privatisere store deler av Barbu-bukt.

Det eneste argumentet av betydning som er blitt ført i marken av blokktilhengerne, er dette: Vi trenger flere boliger

i sentrum. Ja vel, men kan vi ikke klare oss uten disse 80? Dør byen av den grunn? Ikke glem at det er storstilte boligplaner i nærområdet, det kommer leiligheter på Fluett, i Kuviga, og i Kunnskapshavna. Og mange flere tomter er aktuelle for fremtidig utbygging.

Her kommer hundrevis av nye sentrumsboere, forhåpentlig også mange unge familier med barn. Men i «Barnebyen Arendal» – hvor skal de leke? En bypark med strand, badeanlegg og helårs fritidsaktiviteter vil bli et samlingspunkt ikke bare for lokalbefolkningen, men for alle innbyggere, og en magnet for tilreisende i sommerhalvåret.

Min påstand er at byparken vil gi positive økonomiske ringvirkninger for kommunens næringsliv, økt tilflytting, flere arbeidsplasser og økt turisme. Og som en ekstra miljøbonus: Badestrand og park vil sommerstid gi mindre biltrafikk til Hove og strendene på Tromøy.

Arbeiderpartiet vedtok som kjent at de etter forrige gangs bystyrebehandling denne gangen skulle ha såkalt «bundet mandat», dvs partipisken svinges. Men man har gjort opp regning uten vert, man fatter et

vedtak før høringsuttalelsene er kommet på bordet. Hva skal vi med høringsuttalelser? Litt sandpåstrøing i demokratiets navn? Flertallet i Arendal Arbeiderparti så seg i hvert fall ikke tjent med å lytte til disse. Men de kan ha forregnet seg.

For administrasjonen i Aust-Agder fylkeskommune har kommet med to viktige innsigelser til planen: For det første anbefales det at «det utarbeides en reguleringsplan for hele barubuktområdet, basert på et helhetsgrep som omfatter hele sjøfronten fra Batteriet til Fluett».

Og for det andre fremmes det «innsigelse til den foreslåtte blokkbebyggelsen i Barbu-bukt. Eventuell blokkbebyggelse på stedet må planlegges som en del av et helhetlig grep for Barbu-bukt, og området må gis et helhetlig arkitektonisk uttrykk. Blokkene, slik de er planlagt, vil i for stor grad sperre for kontakten mellom sjøen og den bakenforliggende bebyggelsen».

Det er så man nesten kan lure på om fylkesadministrasjonen har lyttet til den «sammenraskede gjengen av aksjonister, gamle hippier, studenter osv.» Skrekk og gru! «Demokratiet fra tåkeheimen» har steget opp til fylkesborgen på Floyheia.

Jeg hadde en telefonprat med leder i Arendal Arbeiderparti, Robert Cornels Nordli. Han er jo en av flere bystyrepraesentanter i Arbeiderpartiet som sier de nå vil stemme for noe de egentlig er mot. Han fortalte at saken nå var avgjort, det var kun en ting som kunne endre på dette: At det kom frem et vesentlig nytt moment i saken.

Vel, Robert, her er det nye momentet: Fylkesadministrasjonen, samt en rekke foreninger og enkeltpersoner, har kommet med alvorlige innsigelser til planen. Disse kjente dere ikke til da bystyremedlemmene ble bundet. Det er ingen skam å skifte standpunkt, flere bystyremedlemmer har allerede gjort det.

Dersom du, Line Haugland, med flere fra Arbeiderpartiet krever ny behandling med fristilling av partiets bystyrepraesentanter på grunnlag av høringsuttalelsene, vil dere garantert få en høy stjerne i folket. Det hører til ungdommen å vise mot, det er nå motet kreves!

Vi husker vel alle vår ordførers uttalelser i Agderposten etter slaget i bystyret 24. april i fjor: «Det er ingen som ønsker park i Barbu, bortsett fra SV», og «Parken er begravd etter dette», uttalte varaordfører Vågsnes. Et gammelt ordtak sier: «Hovmod står for fall». Siste ord er ennå ikke sagt, Barbu kan fremdeles reddes!

Terje Hofvind
Eiendomsmegler
MNEF

